

Захтіли брацішки
Біскупа вітати,
Сказали їдному
Привіт написати.

Але той, сірома,
Хоч бери на муки,
І пюра не вміє
Узяти у руки.

І ходить, сумує,
Не вип'є, не ляже,
Аж їден брацішок
Раз до нього й каже:

«Чого так сумуєш?
Не журися, брате!
Як приїде біскуп —
Мені давай знати!»

Приїжджає біскуп,
Брацішок до того;
А той, як на збитки,
Не писав нічого.

«Zmiluj sis, moj bracie!
Bo cie ran bog skarze!»²
А той собі чарку:
«Wszystko bedzie! — каже.

Ty staniesz do mowy,
Ja siqde w zaciszku,

Co ja bede mowic,
I ty mow, braciszku!»³

Стає той до мови,
А той заховався.
Коли чує — шелеп
В костьолі піднявся.

Та й питає того:
«A juz,— каже,— przyszedt?»⁴
А той до біскупа:
«A juz,— каже,— przyszedt?»

Той, бідняка, з серцем,
І жалем, і сміхом:
«Cicho», — йому каже,
А той собі: «Cicho!»⁵

Той тоді озвався:
«Jaki ze ty duren!»⁶
А той до біскупа:
«Jaki ze ty duren!»

25 июня [1859].

1. Привітання. (польськ.)

2. Змилосердья, мій брате,
Бо пан Бог покарає тебе! (польськ.)

3. Усе буде!

Ти почнеш вітати,
А я сховаюся в куточку,
І що говоритиму,
Ти повторюй, братику!(польськ.)

4. А ти вже прийшов?(польськ.)

5. Тихо!(польськ.)

6. Який же ти дурень! (польськ.)